

bővítése, a kirakóberendezés növelése, az iparvágányok és belső szállítási hálózat megjavítása érdekében.

*

Megállapításaink ellenére sem képzeljük azonban, hogy az erdőgazdaságokat máról holnapra nagy költséggel kiépített kiegyenlítő rakodókkal lássuk el, s minden faanyagot a kiegyenlítő rakodókon vigyünk keresztül. A kiegyenlítő rakodók rendszerét rendkívül rugalmasan s mindenkor az adott helyzethez simulóan kívánjuk alkalmazni.

Sík- és alacsony dombvidéki erdőkben kiegyenlítő-rakodót alkalmazni legtöbbször nem is kell, feltéve, ha a kiegyenlítést a megfelelő útviszonyok vagy a vasút-állomási rakodó méretei lehetővé teszik. Magasabb dombvidéki és hegyvidéki erdők nagyobb fakészleteire vonatkozóan már szükséges a kiegyenlítés, ezt azonban az adott helyzethez mérten a gyűjtőhelyen, közbelső rakodón vagy a feladóállomáson egyaránt el lehet végezni.

A kiegyenlítő rakodók helyét mindenkor a szállítás irányában ott kell megválasztani, ahonnan rendkívüli időjárástól eltekintve, tehát az év legnagyobb részében gépjárművel a feladóállomás vagy a közeli felhasználó elérhető. Egyes esetekben az is elégséges, ha csak a szállításra betervezett időben elégíti ki ezt a feltételt. Méretének akkorának kell lennie, hogy a lökészerűen érkező és egyenletesen elszállítandó faanyag várható legnagyobb raktári készlete tárolható legyen. A rakodót kiképezni úgy kell, hogy az átrakást megkönnyítse s a szakszerű tárolást biztosítsa. Gépi rakodóeszközök hiányában oldalrakodó kívánatos, a szakszerű tárolás érdekében betontuskókra helyezett ászokfákkal, betonászkokkal vagy legalább megfelelő méretű faászkokkal látandó el.

Az erdőgazdaságok 1956/57. évi eredményromlásainak vizsgálata

S Ü T Ö D E Z S Ő főeladó, Pénzügyminisztérium

I.

Az 1957. évben — a népgazdaság más ágazataihoz hasonlóan — az erdőgazdaságokra vonatkozóan is kidolgoztuk és bevezettük az anyagi ösztönzést biztosító új pénzgazdálkodási rendszert. Ez a rendszer a gazdálkodásban elert nyereség mértékétől függően az erdőgazdaságok dolgozóinak anyagi érdektségét érvényesíti. Az új pénzgazdálkodási rendszer anyagilag arra ösztönzi az erdőgazdaságok dolgozóit, hogy a jóváhagyott terveket pénzügyileg gazdaságosabban teljesítsék, mert ennek révén nyereségrészesedést kapnak.

Nyilvánvaló, hogy csak olyan tervtúlteljesítésért fizethető nyereségrészesedés, ami népgazdasági érdeket szolgál. Mivel a nyereségrészesedés a gazdaság részlet-tervében jóváhagyott vállalati eredmény túlteljesítése után fizethető, az irányító szervnek biztosítani kell, hogy minden gazdaság — adottságait és körülményeit messzemenően figyelembe vevő — reálisan feszített tervfeladatot kapjon.

Az 1956—57. gazdasági évi terveknek egyes erdőgazdaságok által történt túlteljesítése — a mérlegfelülvizsgálat alapján — azt bizonyította, hogy a tervlebon-tás nem volt teljesen mentes a hibáktól. Egyes erdőgazdaságoknak sikerült laza tervfeladatokat „kiharcolni”. (Például a mecseki gazdaság iparifakihozatala 1955—1956. gazdasági évben 47% volt, 1956—57. gazdasági évre 37%-ot tervezett, tény-száma 45% volt). A gazdaságok egy része a végrehajtás során önkényesen — felte-hetően a nyereségrészesedés biztosítása érdekében — eltért a tervben rögzített fel-adatoktól, (Például az északaljai erdőgazdaság fenyőtúlteljesése.)

Ezek és ehhez hasonló tervszerűtlenségek tették szükségessé, hogy a mérleg-felülvizsgálat során az eredményt befolyásoló ilyen tényezőkkel korigáljuk a több-letnyereség összegét.

A gazdaságok vezetőinek látniuk kell, hogy az állam igen komoly terheket vál-lalt magára a nyereségrészesedési rendszer bevezetésével.

* Megvitatás céljából közli a szerkesztő bizottság.

Fenti megállapítást igazolják az alábbi konkrét adatok:

Az erdőgazdaságok eredményjavulása — a szeptember 30-i évrő mérleg szerint — 10.695/mFt., mely 24 erdőgazdaság 34.686/mFt. összegű eredményjavulásából és 11 gazdaság 23.991/mFt.-ot kitevő eredményromlásából tevődik össze. A túlteljesítő erdőgazdaságok 34.686/mFt. eredményjavulás után a nyereségrészesedés, vállalatfejlesztési alap, igazgatói alap és tartalék címén 22.868/mFt.-ot tartottak vissza, illetve fizettek ki, tehát élvezik a jó gazdálkodással járó előnyöket. Ugyanekkor 11 erdőgazdaság 23.991/mFt. többlet veszteségtérítési igénnyel jelentkezik. A kifizetett 9.176/mFt. nyereségrészesedés a túlteljesítő erdőgazdaságoknál átlagosan 2 heti, az összes gazdaságokra vetítve dolgozónként átlagosan 1 heti bérnek megfelelő összeg juttatására biztosított lehetőséget. Nem lenne helyes, hogy egyik oldalról nyereségrészesedést fizetünk, míg a másik oldalról minden szankció nélkül tudomásul vesszük az eredményromlást. Természetes ezek után, hogy nem térhetünk napirendre a 23.991/mFt. eredményromlás fölött.

A bevezetett új pénzgazdálkodási rendszer csak akkor szolgálja a népgazdaság érdekeit, ha valamennyi erdőgazdaság a tervezett pénzügyi eredményt eléri, a nyereséget az állami költségvetésbe befizeti. A gazdálkodást irányító és ellenőrző szakmai és pénzügyi szerveknek ezt a feladatot kell megoldatni.

Az új pénzgazdálkodási rendszerben megszűnt a globális szemlélet, nem lehet egyes erdőgazdaságok lemaradásait más erdőgazdaságok túlteljesítése mögött elbujtatni, mert az erdőgazdaságok munkáját egyedileg fogjuk pénzügyileg is a jövőben elbírálni.

Az új pénzgazdálkodási rendszer tehát megköveteli:

1. a terveknek — az erdőgazdaságok adottságait, lehetőségeit figyelembe vevő — minden gazdálkodó egységre feszített, de reális, teljesíthető feladatokat tartalmazó lebontását;

2. a tervek végrehajtásának szigorú szakmai és pénzügyi ellenőrzését, különös tekintettel arra, hogy a végrehajtás során a tervben rögzített műszaki és minőségi mutatókat is megvalósítsák;

3. a „költségvetés eredményromlást automatikusan nem térít” elvnek következetes érvényesítését és ebből következően az eredményromlások okainak alapos kivizsgálását, a hibák megszüntetésére szükséges intézkedések kidolgozását, továbbá a felelősség megállapítását és a fegyelmi felelősségrevonást.

Az eredményromlások okainak megállapítása és ennek alapján a gazdálkodás megjavításához szükséges intézkedések kidolgozása a mérlegfelülvizsgálat és egyéb ellenőrzések feladata. Tekintettel arra, hogy egyes erdőgazdaságoknál kirívóan nagyösszegű eredményromlások keletkeztek, ezekhez a gazdaságokhoz szükségesnek tartottuk szanálási bizottság kiküldését.

A szanálás szó latin eredetű, szó szerinti magyar fordítása: meggyógyít, orvosol. Közgazdasági értelemben a szanálás a pénzügyi nehézségbe jutott államoknak, vállalatoknak, egyéb gazdálkodó egységeknek, valutának gyökeres, a baj okát is megszüntető rendbehozása.

A szanálási eljárás alkalmazása azért is aktuális, mert az üzemek, vállalatok államosítása óta elég idő telt el ahhoz, hogy a párthoz és néphez hű, elméletileg és gyakorlatilag egyaránt képzett, vezetni-szervezni tudó kádereket neveljünk a népgazdaság minden ágában. Az erdőgazdaságoknál is túlnyomórészt ilyen káderek állnak a gazdaságok élén, őket a gazdálkodás hibáiért felelősségre lehet és felelősségre kell vonni. Népgazdaságunk ma már nem rendezkedhet be vezetési, szervezési és egyéb gazdálkodási hibákból származó „tanulópénzek” térítésére.

A gazdaságok szanálásának gondolatát 1949-ben felvetni véleményünk szerint nem lett volna helyes, de 1957., illetve 1958-ban ezt a kérdést felvetni és megoldani időszerű és szükséges.

II.

A két legnagyobb eredményromlást kimutató gazdaságnál (Vértes, Börzsöny) az eredményromlást vizsgáló szanálási bizottság tagjait — erdőgazdasági és pénzügyi szakemberek közül — az OEF vezetője nevezte ki.

A bizottságok feladata az volt, hogy a rendelkezésre álló adatok és dokumentumok átvizsgálásával, az érdekeltek meghallgatásával a helyszínen állapítsa meg az eredményromlás mértékét, annak okait és azok alapos elemzésével adjon segítséget a gazdaság vezetőinek a hibák kijavításához. A bizottság feladata volt megállapítani, hogy a gazdálkodás megjavításának személyi és anyagi feltételei biztosítottak-e. Végül, — de nem utolsósorban — meg kellett állapítani az eredményromlásért felelős személyeket, felelősségük mértékét.

A szanálási bizottságnak jogában áll a Főigazgatóságtól és a gazdaságoktól a szükséges adatokat bekérni, javaslatokat kidolgoztatni, hogy ezek alapján tegye meg a hibák kijavításához szükséges intézkedésekre vonatkozó javaslatát.

A gazdaságok vezetőinek kötelessége, de egyben érdeke is, hogy a valóságos helyzetet a bizottság előtt feltárják, mindenben elősegítsék a bizottság munkáját. A gazdaságok vezetői nem várhatják, hogy a bizottság helyettük és nélkülük kidolgozza és végrehajtsa a gazdálkodás megjavításának teljes programját. A bizottság segítséget ad ehhez, a javaslatok megvalósítása a gazdaságok vezetőinek a feladata.

E tanulmány keretében süllyal a Vértesi AEG-nél lefolytatott bizottsági vizsgálat tapasztalataival szeretnék foglalkozni.

1. Bevezetőben röviden vázolom a gazdaság 1957. év eleji helyzetét. A gazdaság 1957. január hóban kinevezett igazgatója és főmérnöke szétzilált, személyi ellentétekkel terhelt gazdaság vezetését vette át. Súlyosbította a helyzetet, hogy az erdőgazdaság központi dolgozóinak személyében, ill. beosztásában kb. 80%-os változás történt, több állás hosszú ideig betöltetlen volt. A nyugodt munka feltételei nem voltak biztosítva.

A kinevezett vezetők — egyikük sem dolgozott még hasonló beosztásban — inkább ismerkedtek a feladatokkal, semmint ténylegesen vezették, irányították volna a gazdaságot.

A jelenlegi főkönyvelőt (a régi letartóztatása után) 1957. májusában nevezték ki.

2. A gazdaság 1956/57. gazdasági évi eredményromlása 8996/mFt. Ebből a gazdaság jelenlegi vezetőit 3370/mFt. eredményromlás terheli, melynek okai a következők:

a) a fakitermelésnél gazdálkodási hibákból 2581/mFt. eredményromlás keletkezett, zömében az energiaköltségek túllépése miatt. A gazdaság rosszul szervezte meg a szállítóeszközök igénybevételét, nem a gazdaságos szállítási távolságoknak megfelelően üzemeltette azokat. (Pl. kerekes traktorokkal 16 km-re, gépkocsival 14,8 km-re szállítottak.) Az erdészetek a menetleveleket felületesen ellenőrizték, a hasznos üzemórák vizsgálata utólag nem volt lehetséges. A gazdaságoknál előállott az az anakronisztikus helyzet, hogy a fahasználat miatt üzemeltetett fogatgazdaság a mezőgazdasági ágazatnál túlteljesített 28 098 órával, a fahasználatnál pedig 22 332 fogatórával lemaradt.

A bérköltségeknél mutatkozó túllépés a vagonberakásnál alkalmazott helytelen, a teljesítmény fokozására nem ösztönző bérezési rendszerrel függ össze.

A fahasználat helyes szintjére korrigált termelési értékekhez viszonyítva 703/mFt. a lemaradás. Ennek oka az, hogy a gazdaság a hosszolátnál és minősítésnél elkövetett hibák, továbbá a gyorsan romló és fülledékeny anyagok késedelmes szállítása miatt nem érte el a tervezett rönkminőségeket.

b) Bár a csemetermelésnél jelentkező eredményromlás nagy része a Vértesi gazdaságnál a régi vezetők rossz munkája nyomán következett be, de a csemeterkek nem megfelelő területi elhelyezése, az ápolási munkák elhanyagolása olyan általános tapasztalható jelenség, mely feltétlenül említésre méltó.

A csemete önellátás önmagában helyes jelszava mögött öncélú, több esetben a népgazdaság tényleges szükségleteinek meg nem felelő túlzott termelés húzódik meg. Ezekre a jelenségekre a gazdaságok figyelmét azért szeretném felhívni, mert a következő időszakokra előre meghatározzuk az ingeny csemeteakció támogatásának összegét és az 1958/59. gazdasági évi tervben ezen ágazatnál veszteséget nem fogadunk el. Tehát 1958. évben az ágazat gazdálkodásában rendet kell teremteni.

c) A mezőgazdasági ágazatnál a tervezett ráfordítások túllépéséből és hozamkieséséből a gazdaságnál 976/mFt. ereményromlás következett be. A Vértesi AEG. legelhanyagoltabb ágazata a mezőgazdaság volt. Az ágazat gazdálkodásában a következő hiányosságokat állapítottuk meg:

A gazdaság 1160 kh nagyságú területen folytat mezőgazdasági művelést. A terület nagysága ellenére az ágazat munkáját nem szakképzett agronómus irányította.

Hiányzott a mezőgazdasági terület pontos felmérése (egy erdészetek hosszas számítgatások után tudták csak megmondani, mezőgazdaságilag művelt területeik nagyságát).

A többi ágazatoknál is elhanyagolt ellenőrzés a mezőgazdasági ágazatra egyáltalán nem terjedt ki. Emiatt minden — más ágazatra el nem számolható költséget — a mezőgazdasági ágazatra terheltek. Az erdészetek nem ismerték azokat a költségnormákat, melyek betartásával kellett volna gazdálkodniuk, éppen ezért a költségalakulást egyáltalán nem kísérték figyelemmel.

A mezőgazdasági munkákat legtöbb esetben későn, nem megfelelő agrotechni-

kával végezte a gazdaság. A talajerő visszapótlásáról legtöbb esetben nem gondoskodtak.

Az illetményföldek kijelölése nem a gazdaság érdekeinek megfelelően történt (pl. a csákvári erdőszetnél 69 kh nagyságú egy tagban lévő jó talajú területet jelöltek ki illetményföldnek, az erdőszet pedig 1—2,5 kh területű kisparcellákon gazdálkodik).

Az erdősítésre átvett területek mezőgazdasági művelésre történő kijelölése nem kellő körülményekkel és bírálatlalt történt. A fogatgazdaságban uralkodó szervezetlenség a szállítóeszközök kapacitásának kihasználatlansága, teljesítmény nélküli fogatóráknak a mezőgazdasági ágazatra történő ráterhelése nagyösszegű eredményromlást okozott (a gazdaság számításai szerint is az 1956—57. évben ténylegesen elvégzett mezőgazdasági munkákra a gazdaság 37 650 fogatórát vehetett volna igénybe, ezzel szemben 54 761 órát számoltak el).

Az elmondottak következtében fordulhatott elő, hogy a gazdaság kisbéri erdőszeténél 43,4/mFt. hozammal szemben 386/mFt. költség, az oroszlányi erdőszetnél 54,3/mFt. hozammal szemben 361/mFt. költség merült fel. 100 Ft. termelési érték előállítására tehát — a mezőgazdasági ágazatban — a fenti erdőszetekenél 528, ill. 668 F-tot fordítottak.

A Vértesi Gazdaság mezőgazdasági ágazatánál tapasztalt hiányosságok a gazdaságok zöménél fellelhetők, a többi gazdaság munkájára is jellemzőek.

Az erdőgazdaságok mezőgazdasági tevékenységének vesztesége — több év távlatában szemlélve — a következő képet mutatja:

1954/55. gazdasági évben	21,3	millió Ft.
1955/56. " "	21,7	" "
1956/57. " "	32,0	" "
1957/58. " "	17,6	" "

(jövőre tervezett szerint)

Fentiek miatt kívánatos a mezőgazdasági ágazat problémáit részletesebben elemezni és ebből a többi gazdaság számára is hasznos tanulságokat leszűrni.

Az erdőgazdaságok fő tevékenységének ellátásához szükség van fogatokra. A fogatgazdaság takarmányellátásához szükség van bizonyos nagyságú terület mezőgazdasági hasznosítására. Éppen ezért nem lehet közömbös egyetlen gazdaság számára sem, hogy a mezőgazdasági ágazat milyen eredményt produkál.

Természetesen nem arról van szó, hogy már az 1958. évben nyereségessé tegyünk az erdőgazdaságok mezőgazdasági tevékenységét, hanem arról, hogy a gazdaságok komolyan és késedelem nélkül hozzákezdjenek a mezőgazdasági ágazat rendezéséhez. A Zemplénhegységi AEG. eredményei bizonyítják, hogy alapos és céltudatos munkával, viszonylag rövid idő alatt is lehet eredményeket elérni.

Kívánatos lenne a Főigazgatóság és az erdőgazdaságok műszaki vezetői szemléletének megváltoztatása (erdőmérnöknek is érdemes és szükséges a mezőgazdasággal törődni, ellenőrizni az itt folyó munkát). E megállapítás igazságát bizonyítja az a tény, hogy az 1957—58. gazdasági éves terv szerint a fahasználat 55,4 millió Ft-os nyereségének 32%-át „viszi el” a mezőgazdasági tevékenység vesztesége.

A vizsgálat tapasztalatai szerint a Vértesi AEG-nél a következő intézkedésekre van szükség az eredményromlás megszüntetéséhez, ill. a veszteség csökkentéséhez: (A javasolt intézkedések — véleményünk szerint — a többi erdőgazdaság számára is a mezőgazdasági tevékenység veszteségének csökkentését biztosítják.)

A gazdaságnál végre kell hajtani a területrendezést, táblánként fel kell mérni a mezőgazdasági területet. Erdőszetenként — de célszerűnek látszik táblánként — a tervfeladatokat lebontani, (hozamok, költségráfordítások) és évközben ellenőrizni azok betartását.

Biztosítani kell a mezőgazdasági tevékenység szakszerű irányítását, javasoljuk szakképzett agronómus alkalmazását, aki felelős az ágazat tervének teljesítéséért. Minden erdőszetnél külön ki kell jelölni a mezőgazdasági termelésért felelős személyt.

Ki kell kapcsolni az üzemi gazdálkodásból az erdősítésre átvett, mezőgazdaságilag nem hasznosítható területeket. Üzemi gazdálkodást a nagyobb összefüggő táblákon nagyüzemi módon kell folytatni. Törekedjen a gazdaság arra, hogy a szétszórta, kisebb parcellákat adja ki illetményföldnek és ezeket évről évre ne változtassák.

A mezőgazdasági területekről elsősorban a fogatgazdaság szalastakarmány-szükségletét fedezzék. Csak ott szabad gabonát termelni, ahol a termelési költség a felvásárlási ár + felvásárlási regie összegét nem haladja meg. (Jelenleg az erdőgazdaságok mezőgazdaságilag hasznosított területük 42,7%-án gabonát, 14,5%-án tengerit

és 33,3%-án szalastakarmányt termelnek. Fenti arány — az adottságokat figyelembe véve — gazdaságtalan.)

Biztosítani kell, hogy a szükséges munkákat helyes agrotechnikával, megfelelő időben végezzék el. Gondoskodni kell a talajerő visszapótlásáról.

A gazdaság vezetőinek általában, de a mezőgazdasági ágazatnál különösen meg kell szigorítani az ellenőrzést, s mulasztások esetén fegyelmi felelősségrevonást kell alkalmazni.

Véleményünk szerint helyes lenne prémium feltételként kitűzni a mezőgazdasági ágazat tervének teljesítését.

A Bizottság a vizsgálat során megállapította, hogy a Vértesi ÁEG. jelenlegi vezetői rendelkeznek azokkal a képességekkel, melyek a gazdálkodás megjavításához szükségesek; ezért a P. M. és a Főigazgatóság — a Bizottság javaslata alapján — biztosítja a gazdálkodás zavartalan folytatásához, ill. a hibák kijavításához szükséges pénzügyi és egyéb eszközöket.

Fentiek alapján az eredményromlásnak a gazdaságon kívüli okokból keletkezett részét a P. M. a költségvetésből megtéríti. A jelenlegi vezetés hibái miatt bekövetkezett 3370 mFt. eredményromlás finanszírozása a MNB. által folyósításra kerülő 0,5%-os kamatozású hitelből történik. Az 1957/58. gazdasági éves terv túlteljesítése esetén elért eredményjavulás nyereségrészesedéssel felüli részét fenti hitel törlesztésére kell fordítani. A törlesztés után fennmaradó rész további finanszírozásáról az 1957/58. évi mérleg felülvizsgálata után — annak eredményétől függően — a P. M. intézkedik.

A Bizottság javasolta a Főigazgatóság vezetőjének, hogy a gazdaság jelenlegi igazgatóját és főmérnökét kötelezze — a nem megfelelő vezetéssel okozott kár egy részének visszafizetéséig — 6000, ill. 5000 Ft. megtérítésére.

Mérlegelve a gazdaság speciális helyzetét, továbbá azokat a körülményeket, melyek között a vezetők a gazdaság élére kerültek és tekintettel az 1957/58. évi tervek elkészítésénél, ill. tárgyalásánál a gazdaság vezetői részéről tapasztalt tárgyilagosságra és önkritikus szellemre, a Bizottság javasolta a kártérítés levonásának felfüggesztését. A gazdálkodás megjavítása esetén a Főigazgatóság — a P. M.-mel egyetértésben — a kártérítési kötelezettséget törölheti.

Abban az esetben, ha a gazdaság 1957/58. évi tervét nem teljesíti, a kártérítés levonását 1958. október 1-től meg kell kezdeni (a levonásokat akkor is foganatosítani kell, ha a gazdaság vezetői időközben más beosztásba kerülnek).

Az eredményromlásért felelős beosztott erdőgazdasági dolgozók felelősségrevonása iránt a gazdaság igazgatója intézkedik.

A Börzsönyi ÁEG-nél a Szanalási Bizottság, a többi eredményromlást kimutató erdőgazdaságnál az OEF. vizsgáló bizottság által megállapított, a gazdaságok hibáiból bekövetkezett eredményromlást a költségvetés nem téríti meg, a finanszírozás a már ismertetett módon, hitelből történik. A hitel kamatait az érintett gazdaságok vezetői és felelős dolgozói térítik meg.

Az érintett gazdaságoknak — tervekben nem szereplő — belső tartalékaik feltárása alapján, az eredményromlás egy részének kigazdálkodását írjuk elő. Ez azt jelenti, hogy a tervvel szembeni eredményjavulásnak a kigazdálkodásra előírt részét a korábban már tárgyalt hitel törlesztésére kell fordítani és csak az ezt meghaladó rész képezheti nyereségrészesedést, vállalatfejlesztés, prémiumfizetés és tartalékolás alapját. A szanalási bizottságok javaslatait — az érintett gazdaságok vezető dolgozóinak bevonásával kollégiumi ülésen tárgyaltuk meg. A Kollégium az előterjesztett javaslatokkal általában egyetértett és pozitíven értékelte a bizottságok munkáját. Felvetődött azonban a Kollégiumon, hogy a vizsgálatokban a műszaki szakemberek még mindig nem vettek részt olyan mértékben, mint ahogy ez kívánatos lett volna.

A szanalási bizottságok és a lefolytatott vizsgálatok a gazdaságok vezetőinek figyelmét ráirányították a leglényegesebb hiányosságokra és megjelölték azok kijavításának módját is. Ha a Főigazgatóság szakemberei és a gazdaságok műszaki vezetői az önköltségi kérdésekkel való beható foglalkozást és a komoly ellenőrzést nemcsak főkönyvelési és tervfőosztályi feladatoknak tekintik, hanem saját fontos feladatoknak, az eredményromlásokat a jövőben meg lehet akadályozni.

Az eredményromlásoknál az ismertetett vizsgálatát, a felelősségrevonást a jövőben is következetesen alkalmazni fogjuk, sőt a vizsgálatokat ki fogjuk terjeszteni a kirívóan túlteljesítő erdőgazdaságokra is.

A vizsgálatok során kidolgozott javaslatokkal elsősorban segítséget kívántunk nyújtani a Főigazgatóság és az erdőgazdaságok dolgozóinak, hogy a gazdálkodás színvonalának emelésével a maguk részéről elősegítsék népgazdaságunk további fejlődését és ezzel együtt saját életkörülményeik javítását is.